GENERALINIO ADVOKATO
YVES BOT IŠVADA,
pateikta 2011 m. liepos 21 d.[1 i]

Byla C-405/1

Staatsanwaltschaft Karlsruhe
prieš
QB

(*Amtsgericht Bruchsal* (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Aplinkos apsauga – Reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 – Pavojingų ir kitų atliekų vežimo kontrolė – Katalizatorių eksporto į Libaną draudimas“

1. Nagrinėjamas prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo[2], iš dalies pakeistu 2009 m. balandžio 15 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 308/2009[3].

2. Reglamentu Nr. 1013/2006 nustatytos pavojingų ir kitų atliekų vežimo tarp valstybių narių ir tarp jų bei trečiųjų šalių priežiūros ir kontrolės procedūros.

3. Be kita ko, Reglamento Nr. 1013/2006 37 straipsnyje nustatyta konsultavimosi su trečiosiomis šalimis procedūra, kuria siekiama sužinoti apie jų ketinimus dėl tam tikrų atliekų vertinimo. Taigi šioms šalims suteikiama galimybė pasirinkti atliekų eksporto į jų teritoriją draudimą, išankstinio raštiško pranešimo ir leidimo procedūrą arba nevykdyti jokios kontrolės.

4. Gavusi minėtų valstybių atsakymus, Komisija, remdamasi jais, priėmė Reglamentą (EB) Nr. 1418/2007[4] ir atliekas suskirstė į grupes. Prie trijų Komisijos pasiūlytų pasirinkimų Reglamente Nr. 1013/2006 ji pridėjo ketvirtą atliekų priskyrimo prie grupės galimybę, t. y. numatė, kad vežant atliekas paskirties šalyje bus taikomos kitos kontrolės procedūros pagal nacionalinės teisės aktus.

5. Kiek tai susiję su Libanu, Komisija B1120 atliekų grupės atliekas priskyrė prie Reglamento Nr. 1418/2007 a ir d skilčių, o tai atitinkamai reiškia eksporto į Libaną draudimą ir kitų kontrolės procedūrų paskirties šalyje taikymą pagal nacionalinės teisės aktus.

6. Būtent šis dvigubas priskyrimas prie grupių yra nagrinėjamos bylos dalykas. *Amtsgericht Bruchsal* (Vokietija) abejoja tuo, kaip reikia aiškinti šį priskyrimą. Jis nori iš esmės žinoti, ar dėl šio priskyrimo paprasčiausiai draudžiama eksportuoti į Libaną B1120 atliekų grupės atliekas, ar vis dėlto yra numatyta galimybė jas eksportuoti.

1 Originalo kalba: prancūzų.

2 OL L 190, p. 1.

3 OL L 97, p. 8, toliau – Reglamentas Nr. 1013/2006.

4 2007 m. lapkričio 29 d. Komisijos reglamentas dėl tam tikrų Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 III arba IIIA priede išvardytų naudoti skirtų atliekų eksporto į tam tikras šalis, kurioms netaikomas EBPO sprendimas dėl atliekų tarpvalstybinio vežimo kontrolės (OL L 316, p. 6), iš dalies pakeistas 2008 m. liepos 29 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 740/2008 (OL L 201, p. 36, toliau – Reglamentas Nr. 1418/2007).

7. Šioje išvadoje paaiškinsiu, kodėl manau, kad Reglamento Nr. 1013/2006 37 straipsnis, skaitomas kartu su Reglamento Nr. 1418/2007 priedu, turi būti aiškinamas taip, kad juo draudžiama eksportuoti į Libaną B1120 atliekų grupės atliekas.

I – Teisinis pagrindas

A – Bazelio konvencija

8. Konvencija dėl pavojingų atliekų tarpvalstybinių pervežimų ir jų tvarkymo kontrolės, priimta 1989 m. kovo 22 d. Bazelyje, buvo patvirtinta Bendrijos vardu 1993 m. vasario 1 d. Tarybos sprendimu Nr. 93/98/EEB [5].

9. Bazelio konvencija siekiama tarptautiniu lygiu kontroliuoti pavojingų atliekų tvarkymą, laikantis žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos reikalavimų. Ja, be kita ko, siekiama sumažinti tarpvalstybinių pavojingų ir kitų atliekų pervežimų apimtis.

10. Todėl šios Konvencijos preambulės 1, 6-8 ir 10 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„Suprasdamos grėsmę žmonių sveikatai ir aplinkai, keliamą pavojingų bei kitokių atliekų ir jų tarpvalstybinių pervežimų,

<...>

Visiškai pripažindamos, kad kiekviena valstybė turi suverenią teisę uždrausti kitos valstybės pavojingų bei kitokių atliekų įvežimą arba jų tvarkymą savoje teritorijoje,

Taip pat pripažindamos stiprėjantį siekį uždrausti pavojingų atliekų tarpvalstybinius pervežimus bei jų tvarkymą kitose valstybėse, ypač besivystančiose šalyse,

Būdamos įsitikinusios tuo, kad, kiek tai suderinama su aplinkosaugos reikalavimais ir veiksmingu valdymu, pavojingos ir kitokios atliekos turi būti tvarkomos valstybėje, kurioje buvo pagamintos,

<...>

Suprasdamos, kad geriau kontroliuojant pavojingų ir kitų atliekų tarpvalstybinius pervežimus bus skatinamas šių atliekų aplinkosaugos požiūriu pagrįstas naudojimas ir mažės tokių tarpvalstybinių pervežimų apimtis.“

11. Šioje Konvencijoje taip pat suskirstytos atliekos pagal pavojingumą. Bazelio konvencijos 1 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nustatyta, kad pavojingomis laikomos atliekos, patenkančios į bet kurią kategoriją, nurodytą I priede, taip pat atliekos, nenurodytos jokioje to priedo grupėje, tačiau apibrėžtos kaip pavojingos arba laikomos tokiomis eksportuojančios, importuojančios arba tranzitinės valstybės nacionalinės teisės aktuose.

12. Be to, šios Konvencijos I priedo a skiltyje nustatyta, kad atliekos, išvardytos šios Konvencijos IX priede, nėra laikomos pavojingomis Konvencijos 1 straipsnio a punkte pavartota prasme.

13. Bazelio konvencijos IX priede nurodytų atliekų sąraše yra panaudoti katalizatoriai, priskirti prie atliekų grupės B1120.

5 OL L 39, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk.,18 t., p. 301, toliau – Bazelio konvencija.

B – Sąjungos teisė

1. Reglamentas Nr. 1013/2006

14. Reglamento Nr. 1013/2006 1 konstatuojamojoje dalyje nustatyta, kad aplinkos apsauga yra šio reglamento pagrindinis ir svarbiausias tikslas bei sudedamoji dalis.

15. Todėl šiame reglamente nustatytas atliekų vežimo procedūrų ir kontrolės režimas, priklausantis, be kita ko, nuo atliekų kilmės, paskirties vietos ir vežimo maršruto, taip pat vežamų atliekų rūšies[6]. Sukurtu kontrolės režimu taip pat siekiama įvykdyti Bazelio konvencija prisiimtus įsipareigojimus[7] ir įtraukti Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) Tarybos sprendimo C(2001)107 galutinis, susijusio su Sprendimu C(92)39 galutinis dėl naudoti skirtų atliekų tarpvalstybinio vežimo kontrolės peržiūros, turinį[8].

16. Konkrečiai kalbant, Reglamentas Nr. 1013/2006 taikomas, kai vežamos atliekos tarp Sąjungos valstybių narių, tarp Sąjungos ir Europos laisvos prekybos asociacijos (ELPA) valstybių narių, tarp Sąjungos ir EBPO valstybių narių, taip pat tarp Sąjungos ir trečiųjų šalių, kurios yra pasirašiusios Bazelio konvenciją. Dėl kiekvienos šių vežimų rūšies yra numatyta speciali priežiūros ir kontrolės procedūra.

17. Be to, šiame reglamente nustatyti trys atliekų sąrašai pagal šių atliekų pavojingumą ir atitinkamai joms taikytiną kontrolės procedūrą. Taip minėto reglamento III priede nustatytas žaliasis atliekų sąrašas. Šioms atliekoms iš esmės taikomi tik bendrieji informacijos reikalavimai. Reglamento Nr. 1013/2006 IV priedo sąraše, kuris vadinamas oranžiniu, nurodytos atliekos, kurioms taikoma išankstinio rašytinio pranešimo ir pritarimo procedūra. Galiausiai šio reglamento V priede nurodytoms atliekoms taikomas eksporto draudimas.

18. Atliekų vežimo Sąjungos teritorijoje atveju, nesvarbu, ar pervažiuojama per trečiąsias šalis, ar ne, minėto reglamento 18 straipsnyje numatyta, kad žaliojo sąrašo atliekas turi lydėti keli dokumentai, kuriuose, pavyzdžiui, nurodoma vežimą organizuojančio asmens pavardė, vežamų atliekų faktinis kiekis, perdirbimo įmonės, įrenginio ar laboratorijos adresas, taip pat vežimą organizuojančio asmens ir gavėjo sutartis.

19. Reglamento Nr. 1013/2006 35 straipsnyje numatyta specifinė eksporto į ELPA šalis, pasirašiusias Bazelio konvenciją, procedūra, pagal kurią atliekoms, kurioms taikoma ši nuostata, pervežti turi būti taikoma išsiuntimo ir paskirties šalių kompetentingų institucijų išankstinio rašytinio pranešimo ir pritarimo procedūra.

20. Dėl atliekų eksporto į valstybes, kurioms netaikomas EBPO sprendimas, tarp kurių yra ir Libano Respublika, Reglamento Nr. 1013/2006 36 straipsnio 1 dalies a ir f punktuose atitinkamai nustatyta, kad jo V priede išvardytų pavojingų atliekų, skirtų naudoti tose šalyse, eksportas iš Bendrijos yra draudžiamas – taip pat kaip ir eksportas atliekų, kurių importą uždraudė paskirties šalis.

21. Konkrečiai kalbant apie atliekas, išvardytas minėto reglamento III priede, į kurį perkeltas Bazelio konvencijos IX priede esantis sąrašas su nurodytais ir naudotais katalizatoriais, pažymėtina, kad joms taikoma speciali eksporto procedūra į valstybes, kurioms netaikomas EBPO sprendimas, nebent jų eksportas jau ir taip draudžiamas pagal Reglamento Nr. 1013/2006 36 straipsnį.

6 Žr. minėto reglamento 1 straipsnio 1 dalį.

7 Žr. Reglamento Nr. 1013/2006 3 konstatuojamąją dalį.

8 Toliau – EBPO sprendimas.

22. Iš tiesų Reglamento Nr. 1013/2006 37 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad, pirma, Komisija per 20 dienų nuo šio reglamento įsigaliojimo į kiekvieną šalį, kurioje netaikomas EBPO sprendimas, siunčia prašymą raštu, siekdama raštiško patvirtinimo, kad atliekos gali būti eksportuojamos iš Bendrijos naudoti toje šalyje, ir nurodymo, kokia kontrolės procedūra bus taikoma, jei bus, paskirties šalyje.

23. Sąjungos teisės aktų leidėjas nurodo, kad kiekviena šalis, kuriai netaikomas EBPO sprendimas, gali pasirinkti vieną iš šių trijų galimybių:

– eksporto draudimą,

– išankstinio raštiško pranešimo ir pritarimo procedūrą, aprašytą Reglamento Nr. 1013/2006 35 straipsnyje, arba

– kad paskirties šalyje nebūtų vykdoma kontrolė [9].

24. Paskui Komisija, atsižvelgdama į visus gautus atsakymus, turi priimti reglamentą [10]. Jei šalis nepateikė Reglamento Nr. 1013/2006 37 straipsnio 1 dalyje nurodyto patvirtinimo arba jei su šalimi dėl kokių nors priežasčių nebuvo susisiekta, laikoma, kad galima atliekas eksportuoti, su sąlyga, kad bus taikoma išankstinio raštiško pranešimo ir pritarimo procedūra, aprašyta šio reglamento 35 straipsnyje [11].

2. Reglamentas Nr. 1418/2007

25. Atsižvelgdama į gautus atsakymus iš šalių, kurioms netaikomas EBPO sprendimas, ir remdamasi Reglamento Nr. 1013/2006 37 straipsnio 1 dalimi, Komisija priėmė Reglamentą Nr. 1418/2007. Kaip minėta, juo siekiama nustatyti kontrolės procedūras, susijusias su naudoti tose šalyse skirtų atliekų eksportu, kuris nėra uždraustas pagal Reglamento Nr. 1013/2006 36 straipsnį [12].

26. Kadangi kai kurios iš šių šalių atsakymuose nurodė, kad ketina vykdyti pagal nacionalinės teisės aktus taikomas kontrolės procedūras, kurios skiriasi nuo Reglamento Nr. 1013/2006 37 straipsnio 1 dalyje numatytų procedūrų [13], prie šioje nuostatoje jau išvardytų pasirinkimo galimybių Komisija pridėjo papildomą galimybę.

27. Taip Reglamento Nr. 1418/2007 priede numatyta, kad šalys, kurioms netaikomas EBPO sprendimas, dėl Reglamento Nr. 1013/2006 III arba IIIA priede išvardytų atliekų eksporto gali pasirinkti:

– uždraudimą,

– išankstinio raštiško pranešimo ir sutikimo procedūras, aprašytas Reglamento Nr. 1013/2006 35 straipsnyje,

– kontrolės paskirties šalyje nevykdymą, arba

– kitas kontrolės procedūras paskirties šalyje, vykdomas pagal nacionalinės teisės aktus.

9 Žr. minėto reglamento 37 straipsnio 1 dalies antros pastraipos a ir c punktus.

10 Žr. minėto reglamento 37 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą.

11 Žr. minėto reglamento 37 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą.

12 Žr. Reglamento Nr. 1418/2007 1 straipsnį, taip pat 1–3 konstatuojamąsias dalis.

13 Žr. Reglamento Nr. 1418/2007 6 konstatuojamąją dalį.

28. Be to, Reglamento Nr. 1418/2007 1a straipsnyje nustatyta, kad jei šalis į Komisijos rašytinį prašymą, išsiųstą remiantis Reglamento Nr. 1013/2006 37 straipsnio 1 dalimi, atsakė, jog nei uždraus tam tikrų atliekų vežimą, nei taikys išankstinio raštiško pranešimo ir sutikimo procedūrą, aprašytą Reglamento Nr. 1013/2006 35 straipsnyje, tokiam atliekų vežimui šio reglamento 18 straipsnis turėtų būti taikomas *mutatis mutandis*.

C – Nacionalinis reglamentavimas

29. *Strafgesetzbuch* (Vokietijos baudžiamasis kodeksas) 326 straipsnio 2 dalyje numatytas laisvės atėmimas iki 5 metų arba piniginė bauda asmenims, kurie, pažeisdami draudimą arba neturėdami reikiamo leidimo, veža į teritoriją, kur galioja šis įstatymas, iš jos arba per ją šio straipsnio 1 dalyje nurodytas atliekas [14].

30. Pagal šio kodekso 326 straipsnio 5 dalies 1 punktą, jeigu asmuo veiką padarė dėl neatsargumo, jis gali būti baudžiamas laisvės atėmimu iki trejų metų arba pinigine bauda.

31. Be to, 2009 m. lapkričio 18 d. redakcijos Nacionalinio reglamento dėl baudų už atliekų vežimą (*Abfallverbringungsbußgeldverordnung*) 2 straipsnyje nustatyta, kad asmuo, tyčia ar dėl neatsargumo pažeidęs Reglamentą Nr. 1418/2007 eksportuodamas atliekas, kurių eksportas draudžiamas minėto reglamento priede, padaro baudžiamąjį nusižengimą.

II – Pagrindinės bylos aplinkybės

32. Vokietijos pilietė QB vadovauja *ALU-KAT GmbH* bendrovei, kurios buveinė yra Bruchzalyje (Vokietija). Ši bendrovė, be kita ko, vykdo metalo atliekų, įskaitant autokatalizatorius, perdirbimo ir šalinimo veiklą.

33. Apie 2009 m. gegužės 25 d., QB išsiuntė į Roterdamą 3 794 panaudotus autokatalizatorius, kurie iš čia konteineriais turėjo būti išvežti į Libaną bendrovei *AWADA Company for General Trading* perdirbti ar šalinti. Juos sulaikė Olandijos muitinė.

34. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad QB žinojo, jog katalizatoriai priskiriami prie Bazelio konvencijos IX priedo B 1120 atliekų grupės ir yra nurodyti Reglamento Nr. 1418/2007 priedo a skiltyje, todėl juos draudžiama vežti į Libaną.

35. *Staatsanwaltschaft Karlsruhe* (Karlsruhe miesto prokuratūra) kaltina QB, kad ji pažeidė Vokietijos baudžiamojo kodekso 326 straipsnio 2 dalį ir Nacionalinio reglamento dėl baudų už atliekų vežimą 2 straipsnį, nes išsiuntė autokatalizatorius į Roterdamą eksportui i Libaną.

36. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad nors prie B 1120 grupės priskiriamos atliekos išvardytos priedo a skiltyje, jos taip pat minimos ir d skiltyje, kurioje numatytas kitų kontrolės procedūrų priimančiojoje valstybėje pagal galiojančią vidaus teisę taikymas.

14 Kalbama, pavyzdžiui, apie atliekas, kuriose yra ar iš kurių gali atsirasti nuodingųjų medžiagų arba visuomenei pavojingų žmonių ar gyvūnų užkrečiamų ligų sukėlėjų, arba kuriomis, atsižvelgiant į jų kilmę, savybes ir kiekį, galima ilgam užteršti vandenį, orą ar dirvožemį arba bent pabloginti jų kokybę, arba kelti pavojų faunai ar florai (žr. Vokietijos baudžiamojo kodekso 326 straipsnio 1 dalies 1 punktą ir 4 punkto a ir b papunkčius).

37. Taigi kilus abejonei dėl Reglamento Nr. 1013/2006 37 straipsnio, skaitomo kartu su Reglamento Nr. 1418/2007 priedu, aiškinimo *Amtsgericht Bruchsal* sustabdė bylos nagrinėjimą ir Teisingumo Teismui pateikė šį prejudicinį klausimą:

„Ar Reglamento <...> Nr. 1013/2006 <...> 37 straipsnio nuostatas, skaitomas kartu su Reglamentu <...> Nr. 1418/2007 <...> reikia aiškinti taip, kad prie Bazelio konvencijos <…> IX priedo B 1120 atliekų grupės priskiriamoms pavojingoms atliekoms taikomas draudimas vežti į Libaną?“

III – Mano analizė

38. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas savo klausimu iš esmės nori žinoti, ar Reglamento Nr. 1013/2006 37 straipsnio nuostatas, skaitomas kartu su Reglamentu Nr. 1418/2007, reikia aiškinti taip, kad prie B 1120 atliekų grupės priskiriamoms pavojingoms atliekoms taikomas draudimas vežti į Libaną.

39. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas susidūrė su sunkumais dėl to, kad Reglamento Nr. 1418/2007 priede katalizatoriai, kurie priklauso B 1120 atliekų grupei, yra priskirti šio priedo prie a ir d skilčių.

40. Priskyrimas prie minėto priedo a skilties reiškia, kad šių atliekų eksportas draudžiamas, o priskyrimas prie to paties priedo d skilties reiškia, kad bus taikoma speciali kontrolės procedūra eksporto paskirties šalyje.

41. Tokio priskyrimo reikšmė yra didžiulė QB, nes jei B 1120 grupės atliekų nedraudžiama eksportuoti į Libaną, nebus nusikalstamos veikos, už kurią baudžiama pagal Vokietijos baudžiamąją teisę, sudėtinių dalių.

42. Vėliau paaiškinsiu priežastis, dėl kurių manau, kad B 1120 grupės atliekas draudžiama eksportuoti į Libaną.

43. Dvigubas šių atliekų priskyrimas prie Reglamento Nr. 1418/2007 priedo a ir d skilčių, kuris gali pasirodyti kiek nelogiškas, paaiškinamas tuo, kad atsakymuose į Komisijos prašymus pateikti informacijos dėl ketinimų skirstyti atliekas kai kurios šalys, kurioms netaikomas EBPO sprendimas, nurodė, kad ketina vykdyti pagal nacionalinės teisės aktus taikomas kontrolės procedūras, kurios skiriasi nuo Reglamento Nr. 1013/2006 37 straipsnio 1 dalyje numatytų procedūrų [15].

44. Primenu, kad šia nuostata šalims suteikiama teisė iš esmės pasirinkti iš trijų vežant atliekas taikytinų galimybių, t. y. eksporto draudimo, išankstinio raštiško pranešimo ir sutikimo procedūros arba kontrolės paskirties šalyje nevykdymo.

45. Libano atveju, kaip nurodyta Komisijos pastabose, 2007 m. birželio 27 d. laišku Libano aplinkos apsaugos ministerija atsiuntė užpildytą klausimyną, kuriame prie atliekų, priskiriamų prie B 1120 atliekų grupės, pažymėta 1 skiltis, kuri atitinka Reglamento Nr. 1418/2007 priedo a skiltį, t. y. eksporto draudimą [16].

46. Be to, šiame laiške Libano aplinkos apsaugos ministerija patikslino, kad Libano valdžios institucijų pateiktas sąrašas yra tik aiškinamojo pobūdžio, nes atliekų klasifikavimas Libane gali skirtis nuo Komisijos nustatytojo [17].

15 Žr. Reglamento Nr. 1418/2007 6 konstatuojamąją dalį.

16 Žr. Komisijos pastabų 4 ir 5 punktus. Taip pat Libano aplinkos apsaugos ministerijos laišką interneto svetainėje http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2007/july/tradoc_135243.pdf

17 Žr. Komisijos pastabų 6 punktą. Taip pat 16 išnašoje minėtą laišką, kuriame nurodyta:

47. Būtent šis laiškas ir lėmė Komisijos sprendimą Libano atveju B 1120 atliekų grupės atliekas taip pat priskirti prie Reglamento Nr. 1418/2007 priedo d skilties [18].

48. Tačiau ar toks priskyrimas reiškia, kad šios atliekos gali būti eksportuojamos iš Sąjungos į Libaną?

49. Komisijos nuomone, nuo tada, kai šios atliekos nurodytos Reglamento Nr. 1418/2007 priedo a skiltyje, jų eksportas į Libaną turi būti draudžiamas, o paminėjimas to paties priedo d skiltyje neturi reikšmės.

50. Pritariu šiai nuomonei dėl šių priežasčių.

51. Kaip minėta, Reglamento Nr. 1013/2009 pagrindinis tikslas yra gamtos apsauga. Šiuo atžvilgiu Teisingumo Teismas 2009 m. rugsėjo 8 d. Sprendime *Komisija prieš Parlamentą ir Tarybą* [19] pabrėžė, kad šis reglamentas tiek pagal tikslus, tiek pagal turinį iš esmės skirtas žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugai nuo galimo žalingo atliekų vežimo iš vienos valstybės į kitą poveikio [20]. Todėl Sąjungos teisės aktų leidėjas, atsižvelgdamas į Bazelio konvencijoje numatytas prievoles valstybėms narėms, sukūrė atliekų vežimo Sąjungos teritorijoje, taip pat iš arba į trečiąsias šalis, kontrolės ir priežiūros sistemą.

52. Taigi primenu, kad Reglamento Nr. 1013/2009 II skyriuje pateiktos bendros esminės nuostatos [21], taikytinos vežant atliekas Sąjungos teritorijoje, pervažiuojant per trečiąsias šalis arba ne, ir vežant iš Sąjungos į ELPA valstybes. Abiem atvejais vežimą organizuojantis asmuo turi iš anksto apie jį pranešti ir gauti paskirties šalies kompetentingos institucijos leidimą [22].

53. Vežant į šalis, kurioms netaikomas EBPO sprendimas, taikoma atskira procedūra, nes Sąjungos teisės aktų leidėjas numatė konsultavimosi su šiomis šalimis procedūrą, kad būtų galima nustatyti jų ketinimus dėl pervežamų atliekų, kurios išvardytos Reglamento Nr. 1013/2009 [23] III priede, įskaitant ir katalizatorius.

54. Šios šalys gali, be kita ko, nuspręsti paprasčiausiai uždrausti tam tikrų atliekų eksportą. Ši joms pripažinta galimybė yra, mano nuomone, jų suverenios teisės uždrausti, kad į jų teritoriją įvežamos ar joje naikinamos pavojingos ir kitos atliekos iš užsienio šalių, atspindys [24].

55. Libano aplinkos apsaugos ministerija aiškiai išreiškė šią teisę Komisijai išsiųstame klausimyne, kuriame nurodė, kad B1120 grupės atliekų eksportas į Libaną yra draudžiamas [25].

56. Mano nuomone, Libano Respublikai išreiškus valią uždrausti šių atliekų importą į savo teritoriją, Sąjunga privalo gerbti šią valią ir negali numatyti kitų procedūrų.

„<...> due to the fact that <...> Questionnaire [relating to Regulation (EC) N. 1013/2006] adopted a codification for waste that differs from adopted Lebanese National codification, the information contained in this questionnaire is provided for reference only. [The Ministry of Environment] does not assume any responsibility whatsoever in connection with or resulting from any error or omission in connection with or resulting from the gathering of data, findings and interpretation or use thereof by the European Commission or any third party“.

18 Žr. Komisijos pastabų 14 punktą.

19 C-411/06, Rink. p. I-7585.

20 62 punktas.

21 Žr. minėto reglamento 3 straipsnį ir 35 straipsnio 1 dalį.

22 Žr. minėto reglamento 9 straipsnio 1 dalį.

23 Žr. minėto reglamento 37 straipsnį ir Europos Parlamento ir Tarybos 2003 m. birželio 30 d. pasiūlymo dėl reglamento dėl atliekų pervežimo (COM(2003) 379 galutinis) motyvų pristatymo 4.2.6 punkto 5 dalį.

24 Žr. Bazelio konvencijos 6 konstatuojamąją dalį ir Reglamento Nr. 1013/2009 9 konstatuojamąją dalį.

25 Žr. 16 išnašoje nurodytą laišką.

57. Šiuo atžvilgiu Reglamento Nr. 1013/2009 37 straipsnio 3 dalyje ir Reglamento Nr. 1418/2007 1a straipsnyje nurodyta, kad jei šalis į Komisijos rašytinį prašymą, išsiųstą remiantis Reglamento Nr. 1013/2006 37 straipsnio 1 dalimi, atsakė, jog nei uždraus tam tikrų atliekų vežimą, nei taikys išankstinio raštiško pranešimo ir sutikimo procedūrą, aprašytą Reglamento Nr. 1013/2006 35 straipsnyje, tokiam atliekų vežimui šio reglamento 18 straipsnis turėtų būti taikomas *mutatis mutandis*. Be to, Reglamento Nr. 1013/2006 37 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje numatyta, kad jei šalis nepateikė patvirtinimo dėl įvežant atliekas į jos teritoriją taikomų taisyklių, reikia laikytis 35 straipsnyje apibūdintos išankstinio raštiško pranešimo ir leidimo procedūros [26].

58. Tai būtent ir rodo, kad Sąjunga gali taikyti Reglamento Nr. 1013/2006 18 arba 35 straipsnyje nurodytas procedūras tik paskirties šaliai pasirinkus netaikyti jokios atliekų vežimo kontrolės arba nepateikus patvirtinimo dėl jam taikomų taisyklių.

59. Nagrinėjamoje byloje taip nėra, nes Libano Respublika aiškiai nurodė savo valią uždrausti B1120 grupės atliekų importą į savo teritoriją.

60. Dėl Reglamento Nr. 1418/2007 priedo d skilties papildomo negali kilti prieštaravimo šiai valiai.

61. Kaip jau minėjau, šio reglamento 6 konstatuojamojoje dalyje paaiškinta, kad šis papildymas yra kai kurių šalių atsakymų, kuriuose jos nurodė, kad ketina vykdyti pagal nacionalinės teisės aktus taikomas kontrolės procedūras, besiskiriančias nuo Sąjungos įstatymų leidėjo numatytų procedūrų, pasekmė.

62. Be to, Teisingumo Teismui pateiktose pastabose Komisija teigia, kad šio priedo d skiltis buvo pridėta, nes Sąjunga negali priversti trečiųjų šalių, kaip antai Libano Respublika, vykdyti importo kontrolės arba, jei tokia vykdoma, nustatyti jos tvarkos [27]. Taip pat Komisija nurodo, jog atsakyme Libano aplinkos apsaugos ministerijai nurodžius, kad jos atliekų skirstymas gali skirtis nuo Sąjungos teisės aktų leidėjo nustatytojo, ji norėjo atkreipti Sąjungoje įsikūrusių įmonių dėmesį į tai, kad kai kurių atliekų importas gali būti draudžiamas kompetentingų Libano institucijų, nors leidžiamas pagal Sąjungos teisės aktų leidėjo pasirinktą atliekų skirstymą [28].

63. Taigi, jei trečiajai šaliai, kaip antai Libano Respublika, aiškiai nurodžius, kad B1120 grupės atliekų importas į jos teritoriją yra draudžiamas, tų pačių atliekų papildomu priskyrimu prie Reglamento Nr. 1418/2007 priedo d skilties siekiama tik įspėti atitinkamus asmenis, kad ši šalis išsaugo suverenią teisę nustatyti atliekų pervežimo kontrolės ir priežiūros procedūras, kurios skiriasi nuo Sąjungos teisės aktų leidėjo numatytų procedūrų, taip pat uždrausti kai kurių atliekų importą į Libaną, remdamasi skirtingu nuo Sąjungos teisės atliekų skirstymu.

64. Be to, pažymėtina, kad Libano atveju visos Reglamento Nr. 1418/2007 priede išvardytos atliekos yra minimos d skiltyje, nors yra priskirtos prie vienos iš a ar b skilčių. Mano nuomone, darytina išvada, kad priskyrimas d skilčiai nereiškia, jog šioms atliekoms taikoma kita procedūra nei ta, kurią laisva valia pasirinko Libanas. Antraip konsultacinė procedūra, numatyta Reglamento Nr. 1013/2006 37 straipsnyje, nebeturėtų jokios prasmės, bet svarbiausia, kad būtų nepaisoma suverenios trečiųjų šalių teisės nustatyti atliekų įvežimo į jų teritoriją tvarką.

65. Bet kuriuo atveju, jei dėl dvigubo B1120 grupės atliekų priskyrimo prie Reglamento Nr. 1418/2007 priedo a ir d skilčių išliktų abejonė dėl tokių atliekų eksportui į Libaną taikomos procedūros, manau, kad dėl Reglamento Nr. 1013/2006 tikslo reikėtų pasirinkti sprendimą, labiausiai tinkamą apsaugoti aplinką ir žmonių sveikatą.

26 Taip pat žr. Reglamento Nr. 1418/2007 penktą konstatuojamąją dalį.

27 Žr. 16 punktą.

28 Ten pat.

66. Šiuo atžvilgiu primenu, kad šis reglamentas ir pagal tikslus, ir pagal turinį iš esmės skirtas žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugai nuo galimo žalingo atliekų vežimo iš vienos valstybė į kitą poveikio [29]. Tai taikytina tiek Sąjungai, tiek trečiosioms šalims, į kurias eksportuojamos atliekos iš Sąjungos [30].

67. Taip Bazelio konvenciją pasirašiusios šalys, suprasdamos grėsmę žmonių sveikatai ir aplinkai, keliamą pavojingų bei kitokių atliekų dėl jų tarpvalstybinių pervežimų, yra įsitikinusios tuo, kad, kiek tai suderinama su aplinkosaugos reikalavimais ir veiksmingu valdymu, pavojingos ir kitokios atliekos turi būti tvarkomos valstybėje, kurioje buvo pagamintos [31]. Taip pat geriau kontroliuojant tarpvalstybinius pervežimus turėtų mažėti jų apimtis [32].

68. Atliekų pervežimų mažinimas atrodo kaip siekiamybė, skirta geresnei žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugai. Sąjungos teisės aktų leidėjas irgi įrašė šį tikslą į Reglamento Nr. 1013/2006 8 konstatuojamąją dalį.

69. Todėl manau, kad kilus abejonei dėl atitinkamoms atliekoms taikomų taisyklių, kuri, kaip antai pagrindinėje byloje, kyla dėl dvigubo tų atliekų priskyrimo prie Reglamento Nr. 1418/2007 priedo a ir d skilčių, reikia rinktis griežčiausią sprendimą, kuriuo remiantis būtų galima riboti atliekų pervežimų apimtis, t. y. eksporto draudimą. Tokiu sprendimu geriausiai įgyvendinamas žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos tikslas, kuris siekiamas Reglamentu Nr. 1013/2006.

70. Todėl atsižvelgdamas į visas šias aplinkybes manau, kad Reglamento Nr. 1013/2006 37 straipsnis, skaitomas kartu su Reglamento Nr. 1418/2007 priedu, turi būti aiškinamas taip, kad jame draudžiama eksportuoti į Libaną B1120 grupės atliekas.

71. Galiausiai, siekiant atsakyti į visus per posėdį iškeltus klausimus, reikia nurodyti, kad klausimas, ar nagrinėtos nuostatos yra pakankamai aiškios, kad pagal jas galėtų būti apibrėžta baudžiamosios veikos sudėtis nacionalinėje teisėje, laikantis principo, jog nėra nusikalstamos veikos be įstatymo, šiuo atveju yra spręstinas tik prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo.

72. Todėl manau, kad Teisingumo Teismas neturi jurisdikcijos atsakyti į šį klausimą.

IV – Išvada

73. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui *Amtsgericht Bruchsal* atsakyti taip:

„2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo, iš dalies pakeisto 2009 m. balandžio 15 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 308/2009, 37 straipsnis, skaitomas kartu su 2007 m. lapkričio 29 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1013/2007 dėl tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1013/2006 III arba II priede išvardytų naudoti skirtų atliekų eksporto į tam tikras šalis, kurioms netaikomas EBPO sprendimas dėl atliekų tarpvalstybinio vežimo kontrolės, priedu, turi būti aiškinamas taip, kad jame draudžiama eksportuoti į Libaną B1120 grupės atliekas.“

i — Gavus prašymą užtikrinti anonimiškumą, įžanginėje dalyje ir 32, 33, 34, 35 ir 41 punktuose nurodytas vardas buvo pakeistas raidėmis.

29 Minėto Sprendimo *Komisija prieš Parlamentą ir Tarybą* 62 punktas.

30 Žr. 2007 m. birželio 21 d. Sprendimo *Omni Metal Service* (C-259/05, Rink. p. I-4945) 30 punktą.

31 Žr. Bazelio konvencijos 1 ir 8 konstatuojamąsias dalis.

32 Žr. šios Konvencijos 10 konstatuojamąją dalį.